

Toholampi M. V. 03.

Rakas lapsuuteni ystävä!

Sydämeestäni otan osaa Sinun
kyvään suruusi ja valitan
kovaa kohtaloasi. Aukarasti
ovat ajan väivät rakkaim-
piasi kohdanneet. Vaikkea on
tällaisina aikoina ottaa kaikki
Jumalan kädestä, vaan niin
tullee meidän kuitenkin uskoa
että Herra on vastoin käymis-
sessäkin kanssamme. Ja
vaikka minä vaeltaisin piini-
ässä laaksossa, en minä pelkääisi
mitään pahutta, että jotkut kans-
sani: Minun vitsas ja sauras minua

Sukerat. Tämän sisältörik-
kaan lauseen pyydän painaa
mielesi, rakas Maissi, lähties-
säsi vieraalle maalle. Muis-
taos myös, ettei taivaallista
isänmaata voi meiltä mitään
maallisen malta ottaa.

Sydäntäntelliset terveiset
Itseillesi ja omiesillesi.

Rakkaudella ja ystämyydellä,
Lyydi Simola.